

vod, že i sám se své strany se domáhá rozvodu manželství, čině takto návrh ve smyslu § 2 nař. min. sprav. ze dne 9. prosince 1897, čís. 283 ř. zák. S takovýmto návrhem jest však podle výslovného předpisu § 2 uvedeného nařízení naložiti jako se žalobou, a jest tudíž posuzovati věc tak, jako by žalovaný byl podal žalobu navzájem (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 8904). K tomu žalovaný správně také poukázal při roku ze dne 11. dubna 1929, prohlásiv, že, an se připojil k návrhu na povolení rozvodu, jde o obapolnou vzájemnou rozepři. Vzala-li tedy žalobkyně žalobu zpět, bylo přes to uznati o návrhu žalovaného, by manželství bylo rozvedeno z viny obou stran, a bylo proto se usnésti, jak se stalo.

Čís. 9470.

Na základě kupní smlouvy, již prodal knihovní vlastník nemovitost jinému, jakož i na základě postupní listiny, již nabyvatel postoupil nemovitost druhému, jest tento oprávněn žádati o knihovní vklad vlastnického práva po knihovním vlastníku.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1929, R I 978/29.)

Smlouvou ze dne 20. března 1929 prodala Anna C-ová Arnoštu S-ovi spoluvlastnictví k nemovitosti, prohlášením ze dne 21. března 1929 postoupil Arnošt S. Františku C-ovi práva z kupní smlouvy s Annou C-ovou. Knihovní žádosti Františka C-a, by mu byl na základě kupní smlouvy ze dne 20. března 1929 a prohlášení ze dne 21. března 1929 povolen vklad práva vlastnického na spoluvlastnický podíl připsaný knihovně dosud Anně C-ové s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl, r e k u r s n í s o u d knihovní žádost zamítl. D ů v o d y: Prohlášení ze dne 21. března 1929 jest podle svého obsahu dodatkem ke smlouvě trhově, uzavřené podle notářského spisu ze dne 20. března 1929 mezi Annou C-ovou a Arnoštem S-em, a jest proto nutno, by prohlášení bylo spolupodepsáno Annou C-ovou, jejíž právo má býti zrušeno § 32 písm. b) kn. zák. Toho jest tím více zapotřebí, ano z plné moci ze dne 11. března 1929 udělené Františkem C-em Arnoštu S-ovi plyne, že Anna C-ová svou nemovitost Františku C-ovi prodati nechce, tak že by prohlášení ze dne 21. března 1929 znamenalo obcházení pravé vůle Anny C-ové a chyběla by takto nezbytně nutná vkladní doložka původní vlastnice Anny C-ové. Neodpovídá tudíž prohlášení předpisu § 32 kn. zák. a nemůže tudíž na jeho základě zápis býti povolen.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Jest přisvědčiti stěžovateli, že není podle knihovního zákona a podle předložených listin překážky, by nebyl povolen navržený vklad převodu práv spoluvlastnického a užívacího s Annou C-ovou na Františka C-a. Tvrzenou neplatnost kupní smlouvy ze dne 20. března 1929 pro omyl v osobě druhé smluvní strany může Anna C-ová upiati jen

sporem, knihovní soud nemůže k ní přihlížeti, poněvadž z obsahu písemné smlouvy není patrná. Stěžovatel požádal společnou žádostí za knihovní výkon listin o dvou právních jednáních, kupní smlouvy ze dne 20. března 1929, kterou Anna C-ová prodala Arnoštu S-ovi spoluvlastnictví k domu, jednak prohlášení ze dne 21. března 1929, kterým Arnošt S. postoupil, plně smluvní závazek převzatý plnou mocí ze dne 11. března 1929, práva z kupní smlouvy s Annou C-ovou Františku C-ovi. Obě listiny mají všechny náležitosti požadované v §§ 26, 27 a 32 kn. zák. pro listiny, na jejich základě má býti povolen vklad práva knihovního, takže nemůže býti pochybnosti, že by nebylo překážky proti vyhovění návrhu, kdyby byly podány dvě samostatné žádosti; první za vklad převodu práv z kupní smlouvy na Arnošta S-a, druhá za vklad převodu týchž práv s Arnošta S-a na Františka C-a. Podle § 123 kn. zák. by Anna C-ová byla musila býti uvědoměna o povolení prvního převodu, ale nebyla by mohla si s úspěchem do něho stěžovat z důvodů nyní uplatňovaných, totiž, že nesvolila ku převodu svých knihovních práv na Františka C-a. O povolení převodu s Arnošta S-a na Františka C-a nepotřebovala by Anna C-ová býti ani uvědoměna a k rekursu nebyla by vůbec oprávněna, neboť nebyla by převodem cizích práv zkrácena. Tím, že místo dvou samostatných žádostí byla podána jen jedna a že podle § 22 kn. zák. byl povolen přímý převod knihovních práv s Anny C-ové na Františka C-a, nezměnilo se nic na opodstatněnosti námitek Anny C-ové a na jejím rekursním právu. S názorem rekursního soudu, že prohlášení ze dne 21. března 1929 jest podle svého obsahu jen dodatkem k tržové smlouvě ze dne 20. března 1929 a potřebovalo proto souhlasu a podpisu Anny C-ové, nelze souhlasiti. V pravdě jest toto prohlášení zcela samostatným právním jednáním, postupem práv, jichž Arnošt S. nabyt kupní smlouvou, na Františka C-a. Podle předložených listin ujednal František S. kupní smlouvu ze dne 20. března vlastním jménem, nabyt sám z ní práv a stal se sám z ní zavázaným. V poměru k Františku C-ovi nebyl zmocněncem, nýbrž náhradníkem, František C. mohl z jeho jednání nabýti práv teprve postupem, jenž se stal skutkem právě prohlášením ze dne 21. března 1929. Souhlasu Anny C-ové nebylo k platnosti postupu zapotřebí a nebyla jím nějak dotčena.

Čís. 9471.

Výklad dopravních podmínek Československé plavební společnosti Labské.

Ručila-li společnost za škodu z krádeže jen, bylo-li s ní uzavřeno pojištění, neručí, nestalo-li se tak, nejen za škodu z krádeže při plavebních nehodách, nýbrž za škodu z krádeží vůbec.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1929, Rv I 71/29.)

Žalující firma odevzdala Československé plavební společnosti Labské v Praze zásilku zboží, jež byla za dopravy částečně vykradena.